

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/17/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1122202060
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Kúšová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1122202060.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kúšovej a členiek senátu JUDr. Tatiany Pastierikovej a JUDr. Dany Šiffalovič v právnej veci navrhovateľa: ParCool s.r.o., Osuského 1624/7, 851 03 Bratislava, IČO: 36 687 863, zast. TAX LAW, s. r. o., Břeclavská 3, 901 01 Malacky, IČO: 53 160 657, proti odporcovi: Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, Primaciálne námestie 1, 814 99 Bratislava, IČO: 00 603 481, zast. TaylorWessing e/n/w/c advokáti s. r. o., Panenská 6, 811 03 Bratislava, IČO: 35 905 832, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č.k. 38Cb/16/2022-61 zo dňa 31.03.2022, v spojení s opravným uznesením č.k. 38Cb/16/2022-131 zo dňa 6. júna 2022, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava I č.k. 38Cb/16/2022-61 zo dňa 31.03.2022 v spojení s opravným uznesením č.k. 38Cb/16/2022-131 zo dňa 6. júna 2022 potvrdzuje.

II. Odporca má proti navrhovateľovi nárok na náhradu trov odvolacieho ako aj dovolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) uznesením sp. zn. 1Obdo/14/2023 zo dňa 21. júna 2023 zrušil uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 20. októbra 2022 č.k. 4Cob/114/2022-151, ktorým bolo odmietnuté odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č.k. 38Cb/16/2022-61 zo dňa 31.03.2022, ktorým jeho návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. NS SR v rozhodnutí uviedol, že v konaní odvolacieho súdu došlo k procesnej vade podľa ust. § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorá založila prípustnosť a zároveň aj dôvodnosť dovolania. Úlohou odvolacieho súdu je v ďalšom konaní zaoberať sa podaním navrhovateľa doručeným súdu dňa 28. októbra 2022, ktorým reagoval na výzvu odvolacieho súdu na odstránenie väd odvolania z 11. októbra 2022 a v prípade, že dospeje k záveru, že odvolateľ odvolacím súdom vytýkanú vadu odstránil, bude sa zaoberať aj prejednaním odvolania navrhovateľa podaným proti uzneseniu súdu prvej inštancie (ďalej aj „súd“) o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

2. Odvolaním napadnutým uznesením súd prvej inštancie (ďalej aj „súd“), prvým výrokom zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Druhým výrokom nepriznal odporcovi nárok na náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 324 ods. 1 a 3, § 325 ods. 1 a 2 písm. d), § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, § 355 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

3. V rozhodnutí uviedol, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 11.03.2022 domáhal voči odporcovi vydania neodkladného opatrenia, v zmysle ktorého až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej je odporca povinný zdržať sa konania - neznemožniť výkon práv navrhovateľa vyplývajúcich zo zmluvného vzťahu založeného Zmluvou č. 246500161300 o spolupráci pri zabezpečení dočasnej

prevádzky parkovania na častiach miestnych komunikácií v Bratislave v znení dodatku č. 1 z 15. februára 2016 uzavretou medzi sporovými stranami dňa 23. januára 2013 a ďalej zdržať sa úkonov vyplývajúcich z výpovede z 24. januára 2022 a úkonov smerujúcich k ukončeniu zmluvného vzťahu založeného touto zmluvou.

4. Navrhovateľ v návrhu uviedol, že dňa 25.01.2013 bola medzi ním a odporcom uzatvorená vyššie uvedená Zmluva č. 246500161300 (ďalej len „zmluva“), pričom odporca je vlastníkom miestnych komunikácií a navrhovateľ ich v zmysle zmluvy využíva na prevádzkovanie parkovacích miest. Ako ďalej uviedol, zmluva bola uzatvorená podľa § 269 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“) a podľa čl. II zmluvy bola uzatvorená na dobu neurčitú.

5. Z tvrdení uvedených v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je zrejmé, že dôvodnosť svojho návrhu navrhovateľ opiera najmä o zachovanie svojich majetkových práv, keď vyjadril obavu z ohrozenia svojej podnikateľskej činnosti a v strate na hospodárskom výsledku. Súd prvej inštancie uviedol, že skutočnosť, že navrhovateľovi bola daná zo strany odporcu výpoveď zo zmluvného vzťahu, je výkonom jeho práv vyplývajúcim zo zákona alebo zmluvy, tak ako to vyplýva z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR publikovaného pod R 27/2002. Ak sú splnené zmluvné alebo zákonné podmienky, súd nie je oprávnený zasahovať do jeho výkonu.

6. Posúdiac skutkový stav tak, ako ho uviedol navrhovateľ, súd prvej inštancie zamietol návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia po tom, čo zistil, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky na jeho nariadenie. Navrhovateľ nepreukázal naliehavosť neodkladného opatrenia, teda potrebu neodkladnej úpravy pomerov a neosvedčil odôvodnenosť nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Nebola splnená podmienka osvedčenia potreby dočasnej úpravy pomerov uvedením takých dôvodov zo strany navrhovateľa, ktoré by s vysokou mierou pravdepodobnosti potvrdzovali jeho tvrdenia, že mu výpoveďou zo zmluvného vzťahu hrozí bezprostredná ujma na jeho právach. Už pri uzatváraní zmluvy si musel byť navrhovateľ vedomý toho, že zmluva v čl. IV umožňuje jej vypovedanie ktorejkoľvek zo strán aj bez udania dôvodu. Skutočnosť, že navrhovateľ považuje výpoveď za neplatnú nemôže znamenať, že súd nariadením neodkladného opatrenia zaviazá odporcu niečoho sa zdržať, čím by neprimerane zasiahol do jeho majetkových práv, čo by nebolo v súlade s princípom proporcionality.

7. Konajúci súd uviedol, že navrhovateľ nedostatočne osvedčil skutočnosť, že výpoveď mala byť neplatná z dôvodu absencie predchádzajúceho rozhodnutia mestského zastupiteľstva, pričom k návrhu doložil iba výpoveď v listinnej podobe. K uvedenému súd dodal, že to, či bola výpoveď daná v súlade so zmluvou a zákonom, bude predmetom samotného dokazovania v konaní o určenie jej neplatnosti, na ktoré poukázal sám navrhovateľ v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Vzhľadom na to, že súd nemal skutočnosti týkajúce sa neplatnosti výpovede dostatočne osvedčené a pre rozhodnutie o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie, zamietol návrh na nariadenie predmetného neodkladného opatrenia.

8. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že odporcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy konania nevznikli, t.j. rozhodol o trovách konania podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. článku 17 CSP.

9. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. h) a f) CSP. Odvolateľ má za to, že napadnuté uznesenie nie je zákonné ani správne, keďže vec bola nesprávne právne a fakticky posúdená a boli porušené práva na spravodlivý proces. Namietal, že sa súd v napadnutom rozhodnutí v rámci svojho odôvodnenia obmedzil na bežne používané výkladové tézy inštitútu neodkladného opatrenia a k samotnému prípadu uviedol, že navrhovateľ nepreukázal nalievajú potrebu úpravy pomerov v podobe navrhovaného neodkladného opatrenia.

10. Zastáva tiež názor, že svojím návrhom sleduje cieľ, ktorý zodpovedá účelu a charakteru neodkladného opatrenia. Navrhovateľ stratou možnosti užívania pozemkov na prevádzkovanie parkoviska stratí príjem v takej miere, ktorá ovplyvní jeho fungovanie a vo veľkom rozsahu dôjde k narušeniu jeho hospodárskej funkcie. O narušení hospodárskej funkcie odporcu sa nedá v danom prípade hovoriť, keďže v prípade nevypovedania zmluvy o spolupráci by odporca neprišiel o príjem zo

zmluvy vo výške 1.614,60 eur mesačne. Preto nemožno v žiadnom prípade súhlasiť s vetou uvedenou v bode 26. odôvodnenia rozhodnutia.

11. Má za to, že jediný, koho majetkové práva sú ohrozené, je navrhovateľ. Zároveň ďalším výkonom práv odporcu, vyplývajúcich z výpovede zmluvy o spolupráci, hrozí narušenie hospodárskej funkcie práve len navrhovateľovi a nie odporcovi. Navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že pokiaľ by bolo dostatočne a dôkladne posúdené zachovanie princípu proporcionality, tak podľa jeho názoru navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ bude mať dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav. Preto právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia osobu odporcu neprímeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah.

12. Ak súd v napadnutom rozhodnutí tvrdil, že pri neodkladnom opatrení je pre rozhodnutie súdu rozhodujúci stav v čase rozhodovania, tak má za to, že aj v tomto prípade je možné považovať návrh navrhovateľa za relevantný, nakoľko plynie výpovedná doba výpovede, preto práve teraz je potrebné dočasne upraviť pomery vyplývajúce zo zmluvného vzťahu, založeného zmluvou o spolupráci, uzavretou medzi navrhovateľom a odporcom.

13. V tomto prípade je dôkazné bremeno postupu v súlade so zákonom pri výpovedi na odporcovi, v rámci konania vo veci samej, pričom do jeho rozhodnutia by mal súd nariadiť neodkladným opatrením, nevykonávať práva z tejto výpovede a nebrániť vykonávať práva navrhovateľovi zo zmluvy. Zastáva názor, že podmienky na vydanie neodkladného opatrenia boli splnené, keď navrhovateľ osvedčil naliehavú potrebu úpravy pomerov, nakoľko ako podnikateľský subjekt, ktorý existuje a funguje z príjmov z prevádzky parkovacích miest poväčšine tých, ktoré sú poskytnuté odporcom, si nevie ďalšie svoje fungovanie predstaviť.

14. V súlade s uvedenými skutočnosťami žiadal odvolací súd, aby v zmysle § 365 písm. f) a písm. h) CSP s odkazom na § 389 CSP vydal rozhodnutie, ktorým napadnuté uznesenie Okresného súdu Bratislava I v Bratislave č.k. 38Cb/16/2022-61 zo dňa 31.03.2022 zruší a vec vráti na ďalšie konanie a zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

15. V doplnení k odvolaniu navrhovateľ uviedol, že dňa 29.04.2022 bola odporcom umiestnená pred vchodom na parkovisko dopravná značka zákazu zastavenia s termínom od 02.05.2022, z dôvodu, že odporca začne rozkopávať celú cestu na parkovacej ploche. Postup odporcu osvedčuje naliehavosť úpravy pomerov na strane navrhovateľa.

16. K odvolaniu sa vyjadril odporca, ktorý uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s výrokom uznesenia, ako aj s jeho odôvodnením resp. závermi, ku ktorým dospel súd.

17. Uviedol, že navrhovateľ je v konaní zastúpený advokátskou kanceláriou TAX LAW, s.r.o.. V mene advokátskej kancelárie TAX LAW, s.r.o. je oprávnený konať štatutárny zástupca, ktorým je jediný konateľ - p. JUDr. Ing. Peter Slávik, PhD.. Odvolanie a doplnenie odvolania boli elektronicky podpísané osobou odlišnou od konateľa advokátskej kancelárie - podľa informácie z elektronického dokumentu odvolania a z elektronického dokumentu doplnenia odvolania je touto osobou C. V.. Pani V. však nie je oprávnená konať v mene advokátskej kancelárie. Zastáva preto názor, že odvolanie a aj doplnenie odvolania sú podpísané a podané neoprávnenou osobou. Odvolanie je preto potrebné odmietnuť.

18. Nesúhlasil s argumentáciou navrhovateľa v odvolaní. Navrhovateľ sa neodkladným opatrením snaží v príkrom rozpore s vôľou zmluvných strán umelo predĺžiť Zmluvu č. 246500161300 o spolupráci pri zabezpečení dočasnej prevádzky parkovania na častiach miestnych komunikácií v Bratislave, uzatvorenej medzi sporovými stranami dňa 25. januára 2013, v znení jej Dodatku č. 1 zo dňa 15. februára 2016, ktorá bola riadne ukončená výpoveďou zo dňa 24. januára 2022.

19. Vôľa zmluvných strán je vyjadrená v čl. IV. ods. 1 písm. b) zmluvy, v zmysle ktorej sa zmluvný vzťah skončí výpoveďou ktorejkoľvek zmluvnej strany a to bez udania dôvodu. Tak ako v uznesení uviedol aj súd, navrhovateľ si musel byť už v čase uzavretia zmluvy vedomý toho, že zmluva môže byť ktoroukoľvek zmluvnou stranou ukončená výpoveďou bez udania dôvodu. Danie výpovede tak predstavuje výkon práva odporcu, vyplývajúceho zo zmluvy.

20. Navrhovateľ pritom v návrhu vôbec neosvedčil to, že odporcovi vyplýva povinnosť predchádzajúceho schválenia výpovede mestským zastupiteľstvom, teda vôbec neosvedčil neplatnosť výpovede ako právneho úkonu. Keďže neplatnosť výpovede predstavuje pre navrhovateľovu argumentáciu absolútne kľúčový bod, bez osvedčenia tejto skutočnosti nie je možné priznať jeho nároku akúkoľvek ochranu a už vôbec nie prostredníctvom inštitútu neodkladného opatrenia.

21. Bez riadneho osvedčenia jeho tvrdení teda navrhovateľ žiada súd, aby nariadil neodkladné opatrenie, ktorým sa až do rozhodnutia vo veci samej (čo môže predstavovať potenciálne aj niekoľko rokov) zakáže odporcovi disponovať s pozemkami v jeho vlastníctve, na úkor ochrany údajného zmluvného práva navrhovateľa. Odhliadnuc od skutočnosti, že zmluvné právo navrhovateľa v súlade s podmienkami dohodnutými v zmluve riadne zaniklo, takto nariadené neodkladné opatrenie by postrádalo akúkoľvek proporcionalitu, keďže pochybnému zmluvnému právu navrhovateľa by sa poskytla ochrana zásadným zásahom do vlastníckeho práva odporcu.

22. Zdôraznil, že v prípade, ak by súd nariadil navrhovateľom požadované neodkladné opatrenie, zásadne by tak zasiahol nielen do vlastníckeho práva odporcu (ktorý by nemohol voľne disponovať s pozemkami resp. s miestnymi komunikáciami v jeho vlastníctve), ale aj do jeho majetkových práv (primárne sa jedná o príjmy hlavného mesta z parkovného vybratého po zavedení novej parkovacej politiky na jeho území) a tiež do verejného záujmu, spočívajúceho vo vybudovaní efektívneho a fungujúceho jednotného systému parkovania pre obyvateľov Bratislavy.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené preto, podľa jeho názoru, súd správne skonštatoval, že nariadením neodkladného opatrenia by bolo neprimerane zasiahnuté do majetkových práv odporcu, čo by nebolo v súlade s princípom proporcionality. Súd prvej inštancie tak pri svojom rozhodovaní vychádzal zo správneho právneho posúdenia veci, a odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP nie je daný.

24. Z výpovede ako dôkazného prostriedku, z jej samotnej povahy nemôže vyplývať platnosť alebo neplatnosť z dôvodu jej neschválenia mestským zastupiteľstvom. Predložením výpovede tak nie je možné z hľadiska dôkazného bremena preukázať, resp. osvedčiť, či odporca mal alebo nemal povinnosť predchádzajúceho schválenia výpovede mestským zastupiteľstvom. Takúto povinnosť je potrebné osvedčiť inak a to buď odkazom na takúto povinnosť v zákone, alebo v inom prameni práva, z ktorej takáto povinnosť vyplýva (zmluva, podzákonný predpis, atď.).

25. Už len zo samotného znenia ustanovení zákona o obecnom zriadení je (bez potreby ďalšej argumentácie) zrejmé, že schválenie výpovede mestským zastupiteľstvom nespadá ani do jedného z okruhov rozhodovacej právomoci obecného, resp. mestského zastupiteľstva podľa písm. c) alebo d) § 11 ods. 4 zákona, keďže v prípade výpovede sa nejdená ani o územný plán obce, ani o rozvoj jednotlivých oblastí života obce, ako ani o zavedenie alebo zrušenie miestnej dane alebo miestneho poplatku. Povinnosť schvaľovania výpovede mestským zastupiteľstvom tak z § 11 ods. 4 písm. c) a d) zákona o obecnom zriadení (tak, ako to tvrdí navrhovateľ) odporcovi nevyplýva.

26. Opäť tak ako v prípade ustanovení § 11 ods. 4 písm. c) a d) zákona o obecnom zriadení, tak aj v prípade čl. 7 ods. 6 písm. c) a d) Štatútu HMBA platí, že neobsahujú povinnosť schválenia výpovede mestským zastupiteľstvom, keďže nejde o uznávanie sa o nariadení Bratislavy, o určenie pravidiel nakladania s majetkom Bratislavy alebo štátnym majetkom prenechaným Bratislave, o kontrolu hospodárenia s takýmto majetkom, ako ani o schválenie najdôležitejších úkonov podľa čl. 80 ods. 2 a 3 Štatútu HMBA.

27. Navrhovateľom tvrdená povinnosť predchádzajúceho schválenia mestským zastupiteľstvom Hlavného mesta SR Bratislavy, odporcovi nevyplýva ani zo zákona o obecnom zriadení a ani zo Štatútu HMBA. Odporca zdôraznil, že argumentácia navrhovateľa je neurčitá a dostatočne nešpecifikuje, s akými konkrétnymi ustanoveniami ním uvedených predpisov mal byť postup odporcu pri daní výpovede v rozpore.

28. Navrhovateľ preto dostatočne neosvedčil existenciu povinnosti odporcu dať vopred schváliť výpoveď mestskému zastupiteľstvu a tým pádom nemohol osvedčiť ani absolútnu neplatnosť výpovede pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Záver súdu o tom, že navrhovateľ „nedostatočne

osvedčil skutočnosť, že predmetná výpoveď mala byť neplatná z dôvodu absencie predchádzajúceho rozhodnutia mestského zastupiteľstva“, je preto správny a zodpovedá vykonanému dokazovaniu.

29. Čo sa týka presunu dôkazného bremena týkajúceho sa osvedčenia existencie povinnosti predchádzajúceho schválenia mestským zastupiteľstvom, resp. neplatnosti výpovede z dôvodu nesplnenia tejto povinnosti tak ide o tvrdenia navrhovateľa, ktorých správnosť je povinný preukázať on sám. Jeho presun na odporcu by tak odporoval pravidlám dokazovania v civilnom procese.

30. Záverom žiadal odvolací súd, aby odvolaním napadnuté uznesenie potvrdil, keďže navrhovateľ nepreukázal ani jeden z odvolacích dôvodov, ktorými odôvodňuje podanie odvolania.

31. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. e) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie, postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné vyhovieť. Preto je potrebné rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správne v súlade ust. § 387 ods. 1.

32. Podľa ustanovenia § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

33. Podľa ustanovenia § 324 ods. 3 CSP neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

34. Podľa ustanovenia § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

35. Podľa ustanovenia § 325 ods. 2 písm. d) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

36. Podľa ustanovenia § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 CSP uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého zabezpečovacieho opatrenia sa navrhovateľ domáha.

37. Podľa ustanovenia § 326 ods. 2 CSP k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

38. Podľa ustanovenia § 328 ods. 1 CSP ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

39. Podľa ustanovenia § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

40. Podľa § 387 ods. 1a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

41. Odvolací súd poukazuje na to, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Súd rozhoduje spravidla bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a vyjadrenia protistrany, preto

zásadným určovateľom je obsah návrhu. Základnou podmienkou neodkladného opatrenia je existencia zákonného dôvodu vedúceho k jeho nariadeniu. Zároveň sa musia uviesť rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov a uvedenie skutočností, ktoré osvedčujú dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a pripojiť listiny, na ktoré sa navrhovateľ odvoláva. Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje súd v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, či:

- je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami,
- navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov a obavu z ohrozenia exekúcie,
- uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha,
- navrhovaným opatrením, pokiaľ má mať dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav,
- právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom nad nevyhnutný rozsah,
- sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia rozhodnutia. Samotné dokazovanie má v konaní o návrhu neodkladného opatrenia povahu osvedčovania. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia musí obsahovať zákonom požadované náležitosti, t.j. opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich vydanie neodkladného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a odôvodnením nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia, je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti. Osvedčenie znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Dočasnou úpravou sa neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak. Pred nariadením neodkladného opatrenia súd musí vždy zvážiť, či sa v dôsledku neodkladného opatrenia nevytvorí nezvratný (nenapraviteľný) stav v právnych vzťahoch medzi sporovými stranami, či zásah do práv dotknutej strany je primeraný navrhovateľom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov (zásada tzv. primeranosti zásahu).

42. Odvolací súd, v zmysle záverov NS SR, je povinný zaoberať sa podaním navrhovateľa doručeným súdu dňa 28. októbra 2022. Odvolací súd považuje za preukázané, že odvolanie a doplnenie odvolania boli elektronicky podané osobou C. V., pričom v danom čase nebolo obsahom spisu jej oprávnenie konať v mene spoločnosti TAX LAW, s.r.o.. Podaním zo dňa 28.10.2022 bolo súdu doručené poverenie advokátskeho koncipienta na konanie pred Krajským súdom Bratislave na podanie odvolania v prejednávanej veci, na základe plnej moci udelennej advokátskej kancelárii TAX LAW, s.r.o., v plnom rozsahu.

Odvolací súd preto prejednal odvolanie navrhovateľa podané proti uzneseniu súdu prvej inštancie.

43. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že skutočnosť, že navrhovateľ považuje výpoveď za neplatnú, nemôže znamenať, že súd nariadením neodkladného opatrenia zaviazá odporcu niečoho sa zdržať, pretože by tým neprimerane zasiahol do jeho majetkových práv, čo by bolo v rozpore s princípom proporcionality. Odvolací súd, v zhode s názorom súdu prvej inštancie zastáva názor, že v danom prípade bolo na navrhovateľovi, aby preukázal naliehavosť potreby nariadenia neodkladného opatrenia a osvedčenie dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Navrhovateľ neuviedol také dôvody na dočasnú úpravu pomerov, ktoré by s vysokou mierou pravdepodobnosti potvrdzovali jeho tvrdenia, že mu výpoveďou zo zmluvného vzťahu hrozí bezprostredná ujma na jeho právach.

44. Vypovedanie zmluvy zo strany odporcu predstavuje výkon jeho práv. Skutočnosť, že je možné ukončiť zmluvný vzťah výpoveďou zmluvy ktoroukoľvek zmluvnou stranou a bez udania dôvodu, je možné kvalifikovať ako podnikateľské riziko.

45. Zmluvné právo navrhovateľa, v súlade s podmienkami dohodnutými v zmluve, zaniklo, preto by nariadenie neodkladného opatrenia v navrhovanom znení postrádalo proporcionality, pretože by sa

poskytla ochrana dostatočne nepreukázanému zmluvnému práva navrhovateľa, zásadným zásahom do vlastníckeho práva odporcu. Uvedené by navyše nerešpektovalo zmluvnú slobodu (vôľu zmluvných strán) navrhovateľa a odporcu, ktorú si definovali v Zmluve zo dňa 25. januára 2013 a jej Dodatku č. 1 zo dňa 15. februára 2016. V prípade, ak zastával navrhovateľ názor, že výpoveď nebola v súlade s platnými zmluvnými dohodami strán, resp. v súlade s právnym poriadkom, mal svoju argumentáciu dostatočne osvedčiť.

46. Navrhovateľ k tvrdeniu súdu, že nedostatočne osvedčil skutočnosť, že výpoveď mala byť neplatná z dôvodu absencie predchádzajúceho rozhodnutia mestského zastupiteľstva, keď k návrhu doložil iba výpoveď v listinnej podobe uviedol, že nemožno dokazovať niečo, čo sa nestalo, čo práve druhá strana opomenula vykonať.

K uvedenej argumentácii navrhovateľa považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že táto môže byť predmetom dokazovania vo veci samej v konaní o žalobe o určení neplatnosti právneho úkonu, nakoľko v konaní o nariadení neodkladného opatrenia na dokazovanie nie je priestor.

Nad rámec uvedeného odvolací súd uvádza, že z pravidiel, že každý preukazuje iba svoje vlastné skutkové tvrdenia, existuje výnimka vychádzajúca zo skutočnosti, že od nikoho nemožno spravodlivo požadovať, aby preukazoval reálnu neexistenciu určitej skutočnosti (negatívnu skutočnosť - niečo čo sa nestalo, čo neexistuje). Preukazovanie takejto skutočnosti je spravidla objektívne nemožné (tento jav sa v rímskom práve označoval ako probatio diabolica). V týchto prípadoch hovoríme o presune dôkazného bremena na protistranu. V civilnej procesualistike sa pre túto skutočnosť používa termín negatívna dôkazná teória. Táto teória sa uplatní vtedy, keď nie je možné neexistenciu určitej skutočnosti dokázať prostredníctvom tvrdenia iných pozitívnych skutočností, ktoré v konečnom dôsledku vedú k záveru o tom, že určitá negatívna skutočnosť je daná.

Podľa názoru odvolacieho súdu sa v prejednávanej veci nejedná o tento prípad.

47. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh na nariadení neodkladného opatrenia ako vecne správne, v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP.

48. O trovách konania rozhodol odvolací súd v súlade s ust. § 453 ods. 3 CSP v spojení s ust. § 391 ods. 1 CSP a nárok na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania priznal odporcovi, pretože v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP mu tieto trovy preukázateľne vznikli.

Súd o trovách konania rozhodol s poukazom na celkový úspech odporcu v konaní o nariadení neodkladného opatrenia, v súlade so zásadou úspechu vo veci, ktorá je charakteristická pre konanie a uplatní sa tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré jej vznikli. Odporcovi vznikli trovy podaním vyjadrenia k dovolaniu navrhovateľa proti uzneseniu o odmietnutí odvolania.

49. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).